

nuværende Finansaar udviser 61,218,000 Kr., altsaa, der er en Tilvækst af 3,448,000 Kr. I dette Beløb er indbefattet en ekstraordinær Bevilling til Anskaffelse af Felt-skyts i Henhold til den i Fjor vedtagne Lov. Hertil er der opført et Beløb af 2,375,000 Kr. De resterende 1,073,000 Kr., hvormed Udgiftssiden er vokset, fordeler sig paa de andre Ministerier, dog med meget ulige Beløb. Landbrugsministeriet kræver saaledes en forøget Udgift af 416,000 Kr., Indenrigsministeriet af 538,000 Kr., Kultusministeriet af 636,000 Kr., medens der til Ministeriet for offentlige Arbejder er opført 400,000 Kr. mindre end paa det løbende Aars Finanslov; for de øvrige Ministerier ere de foreslaaede Udgifter ikke væsentlig enten større eller mindre end i Fjor. Tilsammen, som sagt, bliver den foreslaaede Udgiftsforhøjelse, bortset fra det ekstraordinære Beløb til Felt-skyts, godt og vel 1 Million Kr. Naar jeg endelig gaar til § 27, er der opført et Beløb til Udgift af i alt 9,800,000 Kr. Deraf udgøre Afdragene paa Statsgælden 2,064,000 Kr., Udgifterne til offentlige Arbejder 5,380,000 og Udgiften til Laan og Forskud 2,366,000 Kr. Jeg bemærker, at ud af disse Beløb ere følgende Udgifter i sin Tid forudsatte helt eller delvis at skulle dækkes ved Statslaan, nemlig Udgifter til Baneanlæg i Henhold til Loven af 8de Maj 1894, 625,000 Kr., Udgifter til Baneanlæg i Henhold til Loven af 27de April 1900, 1,215,000 Kr., og Udgiften til Tilvebringelse af Jordlodder for Landarbejdere, 2 Millioner Kr. Tilsammen bliver dette 3,840,000 Kr. Da der jo imidlertid i Fjor er optaget et samlet Statslaan bestemt til at dække ogsaa disse Udgifter, vil der selvfølgelig ikke være at optage noget yderligere Statslaan i denne Anledning.

Hermed er da Finansloven for det kommende Finansaar fremlagt for det høje Ting. Jeg ved ikke, om den højtærede Formand vil tillade mig samtidig at fremsætte de to andre Forslag, jeg har anmeldt.

Med Hensyn til de Lovforslag, jeg som Finansminister i øvrigt vil have at fremsætte for Rigsdagen, staar blandt dem selvfølgelig i første Række Skattelovene. Disse Lovforslag ville blive fremsatte af mig i Landstinget for at genoptage Forhandlingerne paa det Punkt, hvor vi slap i Foraaret. Det samme gælder to andre Lovforslag, som ligeledes i forrige Samling vare Genstand for Behandling her i Tinget, nemlig Lovforslaget om nogle mindre Ændringer i Toldloven samt Forslag til

Lov om Lønninger ved Toldvæsenet. Tilbage staar da i Øjeblikket for mig her i dette Ting kun at fremsætte de to mindre Lovforslag, som jeg har anmeldt. Det ene af disse tilsigter en Ændring i de nugældende Regler for visse Bestillingsmænds Alderdoms- og Enkeforsørgelse. Dette Forslag var fremsat her i Tinget allerede i Fjor, men naaede kun til 1ste Behandling; det giver mig ikke Anledning til yderligere Omtale.

Det andet Forslag gaar ud paa at foretage en Ændring i de Regler, der gælde for Pensionering af Underbefalingsmænd i Hær og Flaade i Henhold til Loven af 20. November 1876. Den Ændring, det drejer sig om, er denne: Ifølge de gældende Regler vil en pensioneret Underbefalingsmand, naar han opnaar Ansættelse af en Statsmyndighed i en eller anden lønnet militær eller civil Stilling, have at give Afkald paa saa stor en Del af sin Pension, som Lønnen for den Stilling, hvori han ansættes, udgør. Hans Pension bortfalder altsaa Krone for Krone i det Tilfælde, at han opnaar en af de Ansættelser, hvorom der her er Tale. Denne Ordning, som har sin historiske Oprindelse, er efterhaanden bleven meget uheldig og medfører selvfølgelig, at i mange Tilfælde vil det være umuligt for en afgaaet Underbefalingsmand at modtage en for ham passende Ansættelse. Det foreslaas derfor her at ændre de gældende Regler derhen, at han skal beholde sin Pension ubeskaaret, medmindre Lønnen for den Stilling, hvori han ansættes, er saa stor, at den, sammenlagt med Pensionen, vil give et større Beløb end det, som han oppebar i Løn, inden han blev afskediget. Endvidere foreslaas det, at saafremt han, hvad der i øvrigt sjeldnere vil være Tilfældet for Underofficerers Vedkommende, skulde opnaa Ansættelse i et egentligt pensionsberettiget Embede, skulde de almindelige Regler i Pensionsloven af 1858 komme til Anvendelse. De to her nævnte smaa Lovforslag ville i finansiell Henseende ikke have nogen nævneværdig Betydning, men de ville i de Tilfælde, hvor de finde Anvendelse, kunne være af ikke ringe Betydning for de paagældende. Jeg skal derfor tillade mig paa det bedste at anbefale dem begge til Tingets Vedtagelse.

Formanden: Jeg giver derefter Ordet til Justitsministeren for at forelægge de ved Mødets Begyndelse anmeldte Lovforslag.